

Standard plemene

Leonberger

Autor: admin

Publikováno: 18.07.10

Standard plemene

Koncem 30. a začátkem 40. let 19. století zkřížil Heinrich Essig, radní města Leonberg u Stuttgartu, černobílou fenu novofundlandského psa s tzv. „psem Barry“ z klášterního špitálu Großer St. Bernhard. Později byl připojen i pyrenejský horský pes. Výsledkem byli velmi velcí psi s převážně dlouhou bílou srstí.

Essigovým cílem byl pes podobný lvu. Lev je erbovním zvířetem města Leonberg. První skuteční „leonbergři“ se narodili roku 1846.

Sjednocovali v sobě vynikající vlastnosti všech výchozích plemen.

Již krátce nato bylo mnoho těchto psů z Leonbergu jako symbol postavení prodáno do celého světa. Koncem 19. století byl leonberger přednostně chován v Badensku-Württembersku jako selský pes. Jeho hlídací a tažné vlastnosti byly velmi vychvalovány. V obou světových válkách a v dobách poválečné nouze dramaticky klesl počet chovných jedinců. Dnes je leonberger vynikající rodinný přítel, který splňuje všechny nároky dnešního moderního života.

Leonberger (Leonberský pes)

rasa německá

Mezinárodní kynologická federace

Standard č. 145

Země původu:

Německo

Obecný vzhled:

Podle původního záměru je leonberger velký, silný a přesto elegantní pes. Vyznačuje se harmonickou stavbou těla a sebevědomým klidem při živém temperamentu. Obzvláště pes je statný a silný.

Proporce:

Výška v kohoutku v poměru k délce trupu je 9:10, hloubka hrudníku je přibližně 50% výšky v kohoutku.

Povaha:

Jako rodinný pes je leonberger v dnešních životních podmínkách příjemný partner, kterého můžete vzít bez větších problémů kamkoliv; vyznačuje se vyslovenou láskou k dětem. Není ani bázlivý, ani agresivní. Je milým společníkem ve všech životních situacích díky poslušnosti a nebojácnosti. K požadovaným povahovým vlastnostem patří především sebejistota a suverénní klid, střední temperament (mimo jiné také hravost), disciplinovanost, dobrá učenlivost a pozornost, necitlivost vůči hlukům.

Hlava:

Jako celek spíše hlubší než širší a spíše protáhlá než podsaditá. Poměr čenichové partie a mozkovny je 1:1. Kůže zcela přiléhá, bez čelních vrásek.

Mozkovna: z profilu a zepředu mírně klenutá, mohutností odpovídá tělu a končetinám, ne však těžká. Zadní část není podstatně širší než část oční.

Stop: dostatečně vyjádřen.

Obličejová část: nosní houba vždy černá.

Čichová partie: spíše dlouhá, nepřecházející do špičky, nosní hřbet rovnoměrně široký, nikdy proláklý, spíše lehce klenutý (beraní nos).

Čichová partie: spíše dlouhá, nepřecházející do špičky, nosní hřbet rovnoměrně široký, nikdy proláklý, spíše lehce klenutý (beraní nos).

Pysky: Přiléhající, černé, uzavřené.

Čelisti / zuby: Mohutná čelist s perfektním pravidelným nůžkovým skusem, přičemž horní řada zubů přesahuje bez jakékoli mezery řadu dolní a zuby stojí v čelisti svisle. 42 zdravých zubů podle zubního vzorce, chybějící M3 je tolerováno, klešťový skus je přípustný při zachování správného postavení špičáků.

Líce: Jen málo vyvinuté.

Oči:

Hnědé, žádoucí co nejtmaší, středně velké, oválné, symetricky uložené co do hloubky i vzdálenosti od sebe, oční víčka přiléhající, neviditelné spojivky, oční bělmo nezarudlé.

Uši:

Posazené vysoko, ale ne daleko vzadu, zavěšené, středně velké, přiléhající, masité.

Krk:

Vv mírném oblouku přechází plynule do kohoutku, spíše o něco delší než podsaditý, bez volné kůže či laloku.

Tělo:

Kohoutek: Výrazný, obzvláště u psů.

Hřbet: Pevný, rovný, široký.

Bedra: Široká, silná, dobře osvalená.

Zád: široká, relativně dlouhá, mírně zaoblená, plynule přechází do kořene ocasu, nepřestavěná.

Hrud: široká, hluboká k lokti, oválná, nikoli sudovitá.

Spodní linie / Břicho: jen lehce vtažené.

Ocas: bohatě osrstěný, v postoji rovně svěšený, také v pohybu jen lehce stočen a nesen pokud možno ne nad prodlouženou linii hřbetu.

Končetiny: velmi silné, obzvláště u psů.

Hrudní končetiny:

rovné, paralelně postavené, ne však úzce

Lopatka: dlouhá, šikmo uložená, tvoří s ramenem výrazný úhel, dobře osvalená. Lokty přilehlé.

Nadprstí: silná, pevná, z čelního pohledu rovná, ze strany svisle postavená.

Tlapy: rovné postavené, ani vybočené ani vbočené, oblé, uzavřené prsty, dobře klenuté, černá bříška.

Pánevní končetiny:

nepříliš úzké paralelní postavení ze zadního pohledu, tlapy a hlezna ani vybočená, ani vbočená.

Pánev: šikmo položená

Stehna: značně dlouhá, šikmo položená, silně osvalená, společně s lýtkem tvoří výrazný úhel

Hlezna: silná, výrazně úhlená

Tlapy: rovné postavené, kulaté až oválné, prsty klenuté, polštářky černé.

Chůze:

rovnoměrný a plynulý pohyb, v chodu a klusu rozsáhlý záběr končetin, plynulý posun těla. Chody plynule přímočaré.

Srst:

kvalitou středně jemná až hrubá, dostatečně dlouhá, přiléhající, nikdy nedělená na pěšinky, i přes hustou podsadu ještě znatelná kostra, rovná, mírně zvlněná srst ještě povolena. Na krku a hrudi tvoří, obzvláště u psů, hřívu. Výrazné osrstění, praporce na hrudních končetinách a bohaté závěsy na pánevních končetinách.

Barvy: žlutá, zlatá, mahagonová, ještě také pískové barvy (plavěžlutá a krémová) a všechny jejich kombinace, vždy s černou maskou, černé úhlování přípustné. Černá však nesmí určovat základní barvu psa (nesmí převažovat). Zesvětlení zákl. barvy na vlahce ocasu, hřívě a osrstění končetin nesmí být příliš odlišné, aby nebyla porušena harmonie zvířete. Malá bílá skvrna na hrudi a bílá srst na prstech se toleruje.

Výška v kohoutku:

Psi: 72 až 80 cm, doporučená střední míra 76 cm

Feny: 65 až 75 cm, doporučená střední míra 70 cm

Vady:

Každá odchylka od uvedených bodů (standard) musí být hodnocena jako vada, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru ke stupni odchylky.

Vady vylučující:

- bázlivá či agresivní povaha,
- silné anatomické vady (např. kravský postoj, kapří hřbet, silně klesající záď, extrémní vybočení končetin, absolutně nedostačující úhlení v ramenním, loketním a kolenním kloubu nebo v hleznu),
- chybějící zuby s výjimkou M3,
- předkus, podkus a další vady skusu,
- silně háčkující ocas nebo trvale vysoko stočený ocas,
- kudrnatá či silně vlnitá srst,
- vada ve zbarvení (hnědá s hnědýmnosem a polštářky, black + tan, černá, stříbrná, „divoká“ barva
- úplná ztráta masky,
- hnědá nosní houba a polštářky prstů,
- silná ztráta pigmentace na pyscích,
- oči bez podílu hnědé (dravčí žluté),
- příliš bílé barvy (od prstů až po lokte či kotníky, skvrna na prsou větší než ruka, bílá barva na jiných místech),
- entropium a ektropium./tj. vchlípené nebo vychlípené víčko/

Psi (samci) musí mít dvě prokazatelně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.

[\(\[leonberger.cz\]\(http://leonberger.cz\)\)](http://leonberger.cz)